

Ezek az asszonyok nem érzik még, mit jelent életükben a politika. Nem fogják föl értelemmel az élet és a politika közt fennálló szoros viszonyt. Nem ismerik fel azt a szerepet, melyet az élet nekik a politikában parancsolóan utal. Ha eszükbe jut a politika, közjogi gondok szakadatlan láncolata, a párt-élet piszkos taktikája, a politikának csúfolt korrupció képzete áll lelki szemük előtt. S a többi, az életnek nevezett összetétel többi alkatrésze, mint a politikától független és érintetlen, különálló jelenség köti le érdeklődésüket és figyelmüket.

Pedig az élet a mai nőtől tolakodóan, hangosan követel politikai tevékenységet. Az újságok minden sorából megszólal hívó szava:

„Benzinrobbanás. Rettenetes tűzhalál. Csapdákban menthetetlenül elcsukott munkások. Gyereklányok, asszonyok, férfiak. Pusztulás, irtózatos pusztulás. Miért? Csak azért, mert nincs törvényünk, amely a munkás életét komolyan védené; mert ami nyomorúságos férctörvény léteznék is: nincs, aki törvényerejénél fogva szigorúan őrködnék végrehajtásán. Mert a férfiak politikája szerint az ipar felügyelő-mérnökök munkásvédelmi energiája a kazánok falain kénytelen megtörni. Asszonyok! Bele a politikába! Embervédelemre van szükség. Ti irgalmasnak, könyörületesnek vallj átok magatokat. Bele a politikába, hogy érzéseitek ott érvényesüljenek!

„Hajdúszoboszló: egy perc! Nem: Hajdúszoboszló: örökkévalóság. Vasúti szerencsétlenség. Borzalmas pusztulás, rettenetes halál, zúzott tagok, özvegyek árvák.” Csak azért, mert a politikusoknak nagyobb gondja egymás gyalázása, a pártpolitikai csipkedés, a személyes előnyök és érdekek istápolása, mint a forgalom biztonságának törvényes körülbástyázása, mint a közlekedés ember- és technikai anyagának

POLITIKA.

Írta: SCHWIMMER RÓZSA.

„Kisebb gondom is nagyobb annál” mondja ezer meg ezer magyar nő, aki előtt a választójog megszerzésének követelése felcsendül. Közömbösen elfordul e kérdéstől, önelégülten megelégszik az érdeklődésnek és a munkának legparányibb körével.

jó karban tartása. Bele a politikába, asszonyok! Hogy a vasút tovább ne maradjon tömegguillotíne, hanem a modern Magyarország modern eszköze legyen.

„Pozsony, nem a történelmi nevezetességek, hanem a lépfenés hús városa. Halomra elpusztulnak a gyilkos eledel „élvezői”. Rettenetes sorsuk mellett eltölpül az országszerte napról napra, ezer meg ezer esetben előforduló élelmszerhamisítás okozta „szerencsés végű” mérgezés.” Csak azért eszünk lépfenés húst, mérges anyaggal kevert kolbászt, legjobb esetben vízzel hígított tejet, korpás kenyeret, csak azért vásároljuk méregdrága áron is mindezt a mérget, mert a törvényhozó uraknak a nép egészségénél, jóléténél ezerszer fontosabb a politikai barátok számára szerezhető állások lefoglalása és biztosítása.

„Szenzációs letartóztatás!” Fővárosi háziúrról kisütik, hogy összes bérpalotáit emberhúson szerezte. Leánykereskedő nagyban és kicsinyben. A leányok árusításából milliókra szert tett háziurat kéthavi fogházra és 600 korona bírságra ítélik. S a többi gazember nyugodtan úzheti gyalázatos mesterségét. Csak azért, mert amíg a férfiak maguk közt intézik a prostitúcióra vonatkozó törvényeket, addig szükséges a portéka szállítása, addig virulnia kell a leánykereskedelemnek.

Bele a politikába, asszonyok, ha azt akarjátok, hogy rend legyen ebben a szerencsétlen társadalomban, amelyben ma ragadozók módjára marcangoljuk egymást!

„Szombat esti késelés.” Az alkoholgőz megvadított egy legényt. Egyet? Egy legényt? Nem: legényeket, családapákat százával, ezrével, minden szombat éjjel. Vármegyék, községek elrendelik a pálinkaboltok bezárását szombat déltől hétfő reggelig. A kormány felricskázza határozataikat.” Csak azért, mert a férfiak parlamentjében nem akad ember, aki akár egy interpelláció erejéig is szembeszállna az alkohol megvédésében csökönyös kormánnyal.

Bármerre tekintetek, Magyarország asszonyai, pusztulást, bajt, romlást láttok! Bele a politikába, ha igaz szeretettel szeretitek hazátokat, ha azt akarjátok, hogy a civilizáció és kultúra útján haladjon társadalmi igazság és tisztaság felé!

Közel százhusz éve annak, hogy a „magyar anyák” bebocsájtást kértek a törvényhozás gallériáira. Közel százhusz éve annak, hogy a karzatra bebocsájtást nyertünk. Százhusz év után sem akarunk a karzatnál beljebb jutni?

A választójogi reformjavaslat benyújtásának történelmi perce közég! Most tétlenül várni az eseményeket: bűn! Mindenki tartsa

önmaga, családja és egész társadalmunk iránti kötelességnek a nők választójogának megszerzését.

Bele a politikába!